

**ЗБІРНИК ТЕЗ
II МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«КЛІМАТИЧНІ ЗМІНИ
ТА СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО.
ВИКЛИКИ ДЛЯ АГРАРНОЇ
НАУКИ ТА ОСВІТИ»**

**BOOK OF ABSTRACTS
OF THE 2nd INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL
CONFERENCE**

**CLIMATE CHANGE
AND AGRICULTURE:
CHALLENGES FOR SCIENCE
AND EDUCATION**

Київ – Миколаїв – Херсон
10-12 квітня 2019 року

УДК 632.11:37:636.02

Рекомендовано до друку Науково-методичною радою ДУ «НМЦ
«Агроосвіта» (протокол від 11.01. 2019 №1)

Збірник тез II Міжнародної науково-практичної конференції «Кліматичні зміни та сільське господарство. Виклики для аграрної науки та освіти», 10-12 квітня 2019 року. ДУ НМЦ «Агроосвіта», Київ – Миколаїв – Херсон, 2019. – 495 с

Тези, внесені до збірника, наведено у вигляді, в якому були подані авторами з деякими суто технічними правками. Організатори конференції не несуть відповідальності щодо науковості та змісту представлених матеріалів

У числовому виразі ерозійна деградація ґрунтового покриву Вінниччини за результатами останніх спостережень і обліків, має таку констатацію: площа малопродуктивних та деградованих земель області становить близько 741 тис.га, ріллі, з них слабозмиті ґрунти – 511 тис.га, середньозмиті ґрунти – 82 тис.га, сильнозмиті ґрунти – 5,7 тис.га. Із загальної площі земель, що зазнають ерозійних процесів, 256,3 тис.га ріллі із крутизною схилу 2-30. Розміщення орних земель по схилах від 2 до 7 градусів становить 575,7 тис.га більше 70 - 20,5 тис.

Таким чином, Вінниччина характеризується досить складним з агротехнологічної точки зору рельєфом. Проведений аналіз указує на необхідність відновлення системи землеробства на базових принципах контурно-меліоративної організації території. Зокрема, таких підходів в організації агротехнологічних груп земель потребують у першу чергу агроформування найбільш еродованих районів Барського, Жмеринського, Крижопільського, Могилів-Подільського, Муровано-Куриловецького, Пісчанського, Погребищенського, Томашпільського, Чечельницького, Шаргородського, Ямпільського. Крім того, для умов області актуальним є уточнення та картографування також базисів ерозії та проведення оцінювання інтенсивності розчленування території за яружно-балковою системою.

УДК 631.41:331.147

ВДОВИЧЕНКО І.П., аспірант

Вінницький національний аграрний університет

ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОЩУВАННЯ МОРКВИ (DAUCUS CAROTA L.) В УМОВАХ ЛІСОСТЕПУ ПРАВОБЕРЕЖНОГО УКРАЇНИ

Морква (*Daucus carota* L.) – одна з найпоширеніших овочевих рослин в Україні. Вона посідає перше місце за своїми смаковими якостями та дієтичними властивостями, є джерелом вуглеводів, біологічно активних речовин, мінеральних солей. У 100 г коренеплодів міститься 11,4 мг ефірної олії, вітаміни: до 1,8 мг В1, до 14,7 мг РР, 1,4 – В2, 1,4 – В6, до 100 мг вітаміну С, біотину – 0,02–0,03 мг, фолієвої кислоти – 1,3 мг, до складу також входять ферменти, амінокислоти, органічні кислоти, що регулюють в організмі обмінні процеси і підвищують захисні функції організму. За даними Українського науково-дослідного інституту харчування та Міністерства охорони здоров'я України, річна норма споживання моркви становить 15,5 кг.

Морква є полівітамінним овочем. Харчове значення коренеплодів визначається високим вмістом вуглеводів, жирів, білків, наявністю органічних кислот, мінеральних солей та особливими смаковими якостями. У коренеплодах моркви містяться водорозчинні вітаміни В1, В2, В6 і

жиророзчинні – E, D, K, ефірні олії, флавоноїди. Азотистих речовин у моркві 1,1%, жирів – 0,2%, вуглеводів – 9,2%. У моркві також міститься в невеликій кількості йод. Особлива цінність моркви пояснюється високим вмістом у ній провітаміну А – каротину. В організмі людини і тварин каротин перетворюється на ретинол – вітамін А. Мінімальна добова доза вітаміну А для людини становить 3300 МЕ, що відповідає 1 мг чистого вітаміну або 2 г каротину. ВООЗ рекомендує споживати 120–140 кг овочів на рік, у тому числі 20 кг моркви. Загальна кількість зольних речовин у коренеплодах моркви становить 0,7–1,0%. Морква відрізняється високим вмістом натрію і фосфору порівняно з іншими овочевими культурами. Вміст органічних кислот у коренеплодах моркви невеликий і становить 0,1%, серед яких переважає яблучна кислота. Є дані про невеликий вміст у моркві кавової, галової, бензойної, хлорогенової кислот.

Морква вважається древньою культурою, і почала вирощуватися 4 тис. років тому як лікарська і харчова рослина. Висів моркви проводять ранньою весною, так само можна її сіяти і на зиму. Насіння дають схід через 2-3 тижні після посіву. Морква холодостійка рослина, легко переносить заморозки до -3 ... - 5⁰С. Мінімальна температура для проростання насіння вважається +4 ... + 6⁰С, оптимальна +18 ... + 21⁰С, для росту листя + 23..25⁰С. Морква світлолюбна рослина. У тіні знижується врожай. Морква досить чутлива до рівномірного і оптимального зволоження в усі періоди свого розвитку. Дуже вимоглива до вологи в період від посіву до появи сходів і під час інтенсивного відростання коренеплоду.

Морква відрізняється тим, що зберігається довгий час і її можна споживати цілий рік.

Оскільки морква має велике значення для харчування та здоров'я є доцільним збільшення посівних площ моркви (*daucus carota* L.) в умовах Лісостепу Правобережного України. Експериментальні дослідження свідчать, що сполуки моркви виявляють антиоксидантні, антиканцерогенні та імуногенні ефекти.

<i>ГАМАЮНОВА В.В.</i> Загальні засади підвищення стійкості та адаптації землеробської галузі до змін клімату	156
<i>СИДЯКІНА О.В.</i> Формування продуктивності рису в умовах затоплення рисових чеків залежно від дії стимуляторів росту	160
<i>ЧУЙКО Д.В., БРАГІН О.М.</i> Регулятори росту в насінництві та гетерозисній селекції соняшнику для зменшення негативного впливу навколишнього середовища	164
<i>МАРЧЕНКО Т.Ю., ЛАВРИНЕНКО Ю.О., ЗАБАРА П.П.</i> Інноваційні технології вирощування кукурудзи на зрошуваних землях півдня України	167
<i>НОВОХИЖНІЙ М.В.</i> Рівень урожайності пшениці твердої ярої в умовах зміни клімату Південного Степу України	171
<i>ТИМОШЕНКО Г.З., КОВАЛЕНКО А.М., НОВОХИЖНІЙ М.В.</i> Вплив елементів технології на накопичення продуктивної вологи у ґрунті та її використання рослинами гороху в Південному Степу	173
<i>ФУНДИРАТ К.С.</i> Агротехнологічні аспекти насінництва тритикале озимого в умовах змін клімату	176
<i>ПАЛАЧОВА Н.Є., ДОЛГОВА Т.А.</i> Порівняльна алюмостійкість зразків полби звичайної різного еколого-географічного походження	180
<i>КОВАЛЕНКО А.М., КІРІЯК Ю.П.</i> Зміни клімату півдня України в останні 135 років та їх вплив на сільськогосподарське виробництво	183
<i>ВЛАЩУК А.М., ДРОБИТ О.С., КОНАЩУК О.П., ДЗЮБА М.В.</i> Вирощування нових гібридів кукурудзи різних груп стиглості в умовах зміни клімату	187
<i>БРОННІКОВА Л.Ф.</i> Вплив структури рельєфу Вінниччини на інтенсивність ерозійних процесів	191
<i>ВДОВИЧЕНКО І.П.</i> Перспективи вирощування моркви (<i>daucus carota</i> L.) в умовах Лісостепу Правобережного України	192
<i>ЗАБАРНА Т.А.</i> Вплив органічного землеробства на зміну фізико-хімічних властивостей ґрунтів	194
<i>ПЕЛЕХ Л.В.</i> Продуктивність пшениці озимої залежно від способів обробітку ґрунту та удобрення в умовах Правобережного Лісостепу України	195
<i>ПОЛИЩУК М.І.</i> Вплив позакореневих підживлень на нагромадження вегетативної маси в умовах Лісостепу Правобережного	197
<i>ПОЛИЩУК М.І., ПОЛИЩУК А.М.</i> Продуктивність ячменю ярого залежно від позакореневих підживлень в умовах Лісостепу Правобережного	200
<i>ШКАТУЛА Ю.М.</i> Регулювання бур'янової рослинності в агроценозах квасолі	202